

Audycja Nr 229, Drzewo Figowe Uschło, 28 listopad 2020

W audycji „Wczoraj Dziś i Na Wieki” witamy wszystkich słuchaczy - Ireneusz Kołacz, Tadeusz Żurek i Przemysław Merski. W dziejszej audycji będziemy nadal kontynuowali temat cudów Pana Jezusa. Przedmiotem naszych rozmyślań jest zapis w ewangelii Marka z Rozdziału jedenastego, „I wszedł do Jerozolimy, do świątyni, obejrzał wszystko, a że już była późna godzina, wyszedł z dwunastoma do Betanii. A nazajutrz, gdy wyszli z Betanii (Jezus) poczuł głód. I ujrawszy z daleka drzewo figowe pokryte liśćmi, podszedł, by zobaczyć, czy może czegoś na nim nie znajdzie, ale gdy się zbliżył do niego, nie znalazł nic poza liśćmi, nie była to bowiem pora na figi. A odezawszy się rzekł do niego: Niech nikt nigdy nie je owocu z ciebie! I słyszeli to uczniowie jego. A przechodząc (następnego dnia) rano ujrzeli drzewo figowe, uschłe od korzeni. I wspomniął Piotr, i rzekł do niego: Mistrzu, oto drzewo figowe które przekląłeś, uschło.”

Wydaje się oczywiste, że Pan Jezus posłużył się drzewem figowym do wyobrażenia zagłady narodu żydowskiego. Potwierdza to przypowieść, którą Pan Jezus im powiedział: „I powiedział im to podobieństwo: Człowiek niektóry miał figowe drzewo wsadzone na winnicy swojej, a przyszedłszy, szukał na niem owocu, ale nie znalazł. Tedy rzekł do winiarza: Oto po trzy lata przychodzę, szukając owocu na tym drzewie figowym, ale nie znajduję. Wytnijże je; bo przecże tę ziemię próżno zastępuje? Ale on odpowiadając rzekł mu: Panie! Zaniechaj go jeszcze i na ten rok, aż je okopię i obłożę gnojem; Owa snąc przyniesie owoc, a jeżeli nie, potem je wytniesz.” Ew. Łukasza 13: 6-9. Szukanie owoców odnosi się do czasu służby Pana Jezusa, podczas której prawie całkowicie ograniczył się do narodu żydowskiego. „I przywołał dwunastu apostołów swoich, i dał im moc nad duchami nieczystymi, aby je wyganiałi i aby uzdrawiali wszelką chorobę i wszelką niemoc. Tych dwunastu posłał Jezus, rozkazując im i mówiąc: Na drogę pogan nie wkraczajcie i do miast Samarytan nie wchodźcie. Ale raczej idźcie do owiec, które zginęły z domu Izraela. A idąc głosście wieść: Przybliżyło się Królestwo Niebios” Mat 10:1, 5-7

Kontynuując tą myśl popatrzmy na słowa Jana Chrzciciela, które zapowiadały działalność Jezusa i jego misję: „A w one dni przyszedł Jan Chrzciciel, każąc na pustyni i mówiąc, Upamiętajcie się, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios. Albowiem ten ci to jest, o którym Izajasz prorok mówił, wypowiadając te słowa: Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, Prostujcie ścieżki jego. Wydawajcie więc owoc godny upamiętania; Niech wam się nie zdaje, że możecie wmawiać w siebie: Ojca mamy Abrahama, powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi. A już i siekiera do korzenia drzew jest przyłożona; wszelkie więc drzewo, które nie wydaje owocu dobrego, zostaje wycięte i w ogień wrzucone.” Ew. Mat 3:1-3, 8-10. Jezus nigdy nie zachęcał swoich naśladowców do potępiania Żydów. Nie nauczał też, że Izrael miał być odrzucony na zawsze. Ta nadzieja powrotu łaski jest widoczna w pozostawionej przez Jezusa wcześniej przytoczonej przypowieści: „I powiedział to podobieństwo: Pewien człowiek miał figowe drzewo zasadzone w winnicy swojej i przyszedł by szukać na nim owocu, lecz nie znalazł. I rzekł do winogrodnika: Oto od trzech lat przychodzę, by szukać na tym figowym drzewie owocu, a nie znajduję. Wytnij je, po cóż jeszcze ziemię próżno zajmuje? A tamten odpowiadając, rzecze: Panie, pozostaw je jeszcze ten rok, aż je okopię i obłożę nawozem. Może wyda owoc w przyszłości; jeśli zaś nie, wytniesz je.” Łukasz 13:6-9. Pan Jezus ze swoją misją wystąpił dopiero po sześciu miesiącach od Paschy, więc praktycznie działał tylko trzy lata. Tak więc zgodnie z tym podobieństwem łaska dla cielesnego Izraela miała trwać 3 lata, co przedłużyłoby tą łaskę rok po ukrzyżowaniu.

„Wróćcie do twierdzy. Wy więźniowie, którzy jeszcze macie nadzieję! Nadto dziś ogłaszam: W dwójnasób ci oddam.” Zachariasz 9:12. Pierwsza część dwójnasobu liczy się od śmierci patriarchy Jakuba do śmierci Pana Jezusa na krzyżu. Czas w którym Żydzi byli u Pana Boga w łasce. Druga część nielaski zniszczenia Świątyni i rozproszenia Żydów po świecie zaczyna się od śmierci Pana Jezusa na krzyżu a kończy się w 1878 roku. Izrael został przewidziany jako Naród. „Gdyż ty jesteś świętym ludem Pana, Boga twego. Ciebie wybrał Pan, Bóg twój, spośród wszystkich ludów na ziemi, abyś był jego wyłączną własnością. Nie dlatego, że jesteście liczniejsi niż wszystkie inne ludy, przyłgnął Pan do was i was wybrał, gdyż jesteście najmniej, gdyż jesteście najmniej liczni ze wszystkich ludów. Lecz z miłości swej ku wam dlatego że dochowuje przysięgi, którą złożył waszym ojcom, wyprowadził z domu niewoli, z ręki faraona, króla egipskiego.” Piąta Księga Mojżeszowa 7:6-8

Melchisedek to imię godnego uwagi człowieka, który żył w czasach Abrahama, a o którym niewiele jest napisane w Starym Testamencie, z wyjątkiem tego, że był królem i kapłanem jednocześnie, „kapłanem na swym tronie”, „królem Salemu”, czyli królem pokoju, księciem Boga najwyższego. Po raz pierwszy czytamy o nim w związku z potyczką Abrahama z królami północy, którzy pojмали Lota i jego rodzinę do niewoli oraz zagarnęli jego dobytek, plądrując Sodomę. Gdy Abraham wracał z bitwy, zwrócił się do owego króla-kapłana i oddał mu dziesięcinę z łupów, a sam otrzymał od niego błogosławieństwo, spożywając przy tym symboliczny chleb i wino. 1 Mojż. 14:18-20. Są wyjaśnienia, że Melchisedek król Salem, to w rzeczywistości Sem, syn Noego, i że Salem to ówczesna nazwa Jeruzalemu. Pozostało jednak w gestii Pana, aby w słusznym czasie – nieomal dwa tysiące lat później – wytłumaczyć nam za pośrednictwem natchnionego apostoła Pawła rzeczywiste znaczenie tego wydarzenia, że Melchisedek w tamtej sytuacji był obrazem uwiebonego Chrystusa. „Gdzie przewodnik dla nas wszedł, Jezus, stawszy się według porządku Melchisedekowego najwyższym kapłanem na wieki.” Hebr. 6:20

Nie można zarzucić ruchowi syjonistycznemu braku efektywności. Była to główna siła polityczna stojąca za utworzeniem państwa Izrael. Ten ruch polityczny, stworzony i promowany przez austrowęgierskiego dziennikarza i pisarza Theodora Herzla, bronił prawa Żydów do posiadania ojczyzny w regionie, który Biblia nazywa „Ziemią Izraela” lub „Ziemią Obiecana”. Według Herzla, który był świadkiem antysemityzmu w Europie, Żydzi znów byliby mocni dzięki istnieniu własnego państwa. Koncepcja niezależnego państwa żydowskiego była ideą „rewolucyjną” dla narodu, który od wieków cierpiał brutalne prześladowania. To właśnie na pierwszym kongresie syjonistycznym, który odbył się w Bazylei w Szwajcarii, od 29 do 31 sierpnia 1897 roku, Syjoniści po raz pierwszy uzgodnili, że Żydzi powinni masowo wrócić do „Ziemi Świętej”, skąd zostali wypędzeni przez Rzymian w III wieku naszej ery. Ich starożytna ojczyzna to dla nich jedyne miejsce, w którym mogliby czuć się jak we własnym domu.

Pastor Russell jako chrześcijanin lata przed Teodorem Herzlem był syjonistą, w lipcu 1879 roku zaczął publikować miesięcznik religijny Syjonu. „Zion's Watch Tower”. Pastor Russell był jednym z najpopularniejszych kaznodziei i najpłodniejszych pisarzy w historii ruchów religijnych. Jego co tygodniowe kazania drukowane były w 2 tysiącach gazet docierających łącznie do ok. 15 milionów czytelników w USA i Wielkiej Brytanii. Był także twórcą ruchu Badaczy Pisma Świętego, który rozwinął się wokół głoszonych przez niego prawd. Odbył podróż misyjną dookoła świata, jak i wiele innych podróży, w ramach których gościł również na terenach Polski. Kilkakrotnie odwiedzał też Ziemię Świętą, zachęcając Żydów do kultuwowania swych biblijnych nadziei.

Po wygaśnięciu mandatu brytyjskiego 14 maja 1948 r. i zgodnie z rezolucją ONZ z dnia 29 listopada 1947 r. Izrael ogłosił niepodległość, z Jerozolimą, jako stolicą. Odrodzenie starożytnego Izraela na tej samej ziemi i jego języka 2,500 lat po jego zniszczeniu było faktycznym cudem. Uznanie Izraela na światowej scenie politycznej przez Organizację Narodów Zjednoczonych było potężnym, współczesnym wydarzeniem, które spełniło wielkie proroctwo Jezusa „*A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: Gałąź jego już mięknie i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.*” Mat. 24:32. Dzisiaj, po 72 latach, Izrael jest rosnącym i potężnym narodem na światowej scenie, i jest liderem w wielu dziedzinach technologii, innowacji, rolnictwa i przywództwa. Od 14 maja 1948 r., Kiedy państwo izraelskie zostało formalnie proklamowane i uzyskało niepodległość, zyskało siłę, stabilność i solidarność. W 1948 r. w Izraelu mieszkało tylko 650,000 Żydów. Wraz z wycofaniem się brytyjskich żołnierzy i państwa, które zapewniło fundusze i organizację, kraj pozostał bez pieniędzy, rządu, organizacji i zasobów. W 1949 r. populacja przekroczyła milion, a dziewięć lat później, w 1958 r. liczba ludności przekroczyła dwa miliony. Obecnie Izrael jest domem dla 8.5 miliona ludzi, w tym nieco ponad 6.7 miliona Żydów – wszystkich Żydów na świecie jest 14.7 milionów.

Przeprowadzony wśród 7,000 mieszkańców Austrii, Francji, Niemiec, Węgier, Polski, Szwajcarii i Wielkiej Brytanii sondaż pokazał, że co trzeci dorosły człowiek stwierdził, że: *Żydzi mają duży wpływ na finanse i biznes na całym świecie.* Dimitrakopoulos, doradca naukowy Francji, mówi, że *"rodzaj antysemityzmu"*, który przenika te społeczeństwa sprawia, że Żydzi mieszkający w diasporze nie są traktowani jak emigranci innych narodowości. Ale na czwartej corocznej konferencji Prasy Chrześcijańskiej Premier Izraela Benjamin Netanjahu chwalił Chrześcijan za ich poparcie dla Izraela: *„Wasza przyjaźń i poparcie jest bardzo mile widziane. Wy jesteście Mistrzami Prawdy, którą wcześniej czy później każdy zobaczy.”*

Będą mieszkać bez zawór i bez bram. *"Po tym, jak nie mieliśmy nowego porozumienia pokojowego z państwem arabskim przez 26 lat, mieliśmy trzy porozumienia pokojowe w ciągu sześciu tygodni, ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, Bahrajnem i Sudanem"* powiedział Premier Izraela. Coraz więcej krajów Arabskich jest zainteresowana nawiązać pokojowe porozumienia z Izraelem, włącznie z Arabią Saudyjską. *„Bo którzykolwiek jesteście w Chrystusa ochrzczeni, w Chrystusaście się oblekli. Nie masz Żyda, ani Greka; nie masz niewolnika ani wolnego; nie masz mężczyzny i niewiasty; albowiem wszyscy wy jednym jesteście w Chrystusie Jezusie. A jeźliście wy Chrystusowi, tedyście nasieniem Abrahamowem, a według obietnicy dziedzicami.”* Galatów 3:27-29. Tymi rozmyślaniami kończymy nasz dzisiejszy program i zapraszamy do wysłuchania naszej następnej audycji w sobotę 26 Grudnia o tej samej porze. Dobranoc Państwu.